

Список використаних джерел:

1. Арстронг Г., Котлер Ф. Маркетинг / Г. Арстронг, Ф. Котлер – К.: Діалектика, 2011. – 608с.
2. Андрєєва Г.М. Соціальна психологія / Г.М. Андрєєва – М.: Аспект прес, 2008. – 352с.
3. Вишняк А.І. Тарасенко В.І. Культура молодіжного дозвілля / А.І. Вишняк, В.І. Тарасенко – Київ: Вища школа, 2005 – 53с.
4. Ерасов Б.С. Соціальна культурологія: / Б.С. Ерасов . . Навч. посіб. – М.: Аспект прес, 2007. – 132с.
5. Кисилева Т.Г., Красильников Ю.Д. Основи соціально-культурної діяльності: / Т.Г. Кисилева , Ю.Д. Красильников. Навч. посіб. – М.: В-во МГУК, 2005. – 136с.

Перепелиця О.В.,

кандидат педагогічних наук,
старший викладач кафедри дизайну,
ВП «Миколаївська філія КНУКіМ»,
м. Миколаїв

ФОРМУВАННЯ ІНДИВІДУАЛЬНОГО СТИЛЮ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТА-ДИЗАЙНЕРА ЯК НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА

Сучасна система вищої педагогічної освіти свідчить про низку серйозних недоліків у забезпеченні майбутніх викладачів вищого навчального закладу комунікативної підготовки. Поява нових можливостей у галузі культурологічної освіти та динамічний розвиток суспільства вимагають розгляду питання щодо самовдосконалення та створення індивідуального стилю діяльності майбутніх фахівців, які здатні творчо використовувати здобуті знання у професійній діяльності.

Роль і значення сучасної вузівської освіти активно зростає, тому що саме там відбувається підготовка майбутнього дизайнера відповідного рівня і профілю, конкурентоздатного на ринку праці, компетентного, відповідального, що вільно володіє своєю спеціальністю, готового до постійного професійного зростання, соціальної та професійної мобільності, що указує на необхідність звернення до індивідуального стилю діяльності студента. Слід зазначити, що технологія програм підготовки фахівців-дизайнерів не відрізняється орієнтацією на його розвиток. Разом з тим, ця складова має значні потенційні можливості і ресурси для результативності в подальшій діяльності студента як майбутнього фахівця.

У сучасних умовах об'єктом педагогічних досліджень стає процес формування індивідуального стилю діяльності у студентів-

дизайнерів, який спрямований на розкриття змісту педагогічних умов і механізмів формування індивідуального стилю діяльності учасників освітнього процесу.

У психолого-педагогічній літературі приділену значну увагу важливим аспектів проблеми формування індивідуального стилю художньої діяльності майбутніх учителів гуманітарних дисциплін: сутність, загальна структура стилю виховання, навчання, педагогічного керівництва (О. Бодальов, Н. Бордовська, А. Маркова, А. Ніконова, Л. Фрідман тощо); досліджено особливості індивідуального стилю (Ю. Гіппенрейтер, Є. Клімов, В. Мерлін, О. Саннікова тощо).

Зокрема, досліджено підходи щодо розгляду основ формування художньо-проектної діяльності дизайнера в роботах А. Асесорова, Дж. Джонса, Я. Дітріха, Е. Елізаровой. Щодо питання індивідуального стилю майбутніх фахівців приділено увагу у проєктованій освіті в наукових дослідження Г. Ільїна, Н. Матяш, В. Наумова, Е. Полат та ін. Слід зазначити, що протягом останнього часу серед низки наукових досліджень присвячено значну кількість, пов'язаних із застосуванням в освіті кластерного підходу. Цій проблемі присвячені праці М. Чвановой, Т. Шамова, О. Яворского та ін.

Слід зазначити, що педагогічна діяльність – специфічна сфера, зумовлена різними соціально-рольовими та функціональними позиціями її суб'єктів. Саме у ній учитель здійснює власні рольові та функціональні обов'язки щодо керівництва процесом навчання і виховання. Від стильових особливостей цієї діяльності та керівництва залежить ефективність навчання й виховання, особливості розвитку й формування міжособистісних відносин і педагогічної взаємодії учасників навчального процесу.

Аналіз наукових досліджень щодо проблематики індивідуального стилю професійної діяльності особистості указує на той факт, що це питання по-різному висвітлено як у вітчизняних, так і в зарубіжних наукових дослідженнях. Водночас необхідно зазначити, що дослідження з індивідуального стилю діяльності інтенсивніше проводились у психологічній сфері на відміну від інших галузей науки. У наукових роботах з психології поняття «стиль» вперше використано А. Адлер (1927, 1929), засновника індивідуальної психології як напряму у психоаналізі. Класичні визначення щодо поняття «стиль» знаходимо в наукових роботах Г. Олпорта, Д. Ройса, Е. Поула.

У дисертаційній роботі К. Филатової виділено функції індивідуального стилю діяльності студента-дизайнера розкриває його процесуальну сторону. Були виведено такі функції індивідуального стилю діяльності студента-дизайнера: пізнавально-активна; дослідницька; креативна; рефлексивна; функція взаємодії; технологічна; естетична; компенсаторна.

Формування індивідуального стилю діяльності студента-дизайнера є процес засвоєння необхідних спеціальних знань, оволодіння системою способів і тактик діяльності, обумовленої індивідуальними особливостями особистості студента-дизайнера і його досвіду, що забезпечують послідовне і спрямоване їх

зміна і перетворення, з метою виконання функцій художньо-проектної діяльності через активне впровадження у практику особистісних уявлень про процес дизайн-проекування, відповідно до своїх індивідуальних особливостей.

Аналіз психолого-педагогічної літератури дозволив визначити сутність індивідуального стилю професійної діяльності вчителя. Під *індивідуальним стилем професійної діяльності вчителя* ми розуміємо своєрідний прояв його особистості в педагогічній діяльності через усталену систему засобів і прийомів, що утворюють особистісну систему дій. Щодо структури індивідуального стилю професійної діяльності майбутнього вчителя гуманітарних дисциплін, то, як нам убачається, вона складається з таких компонентів: мотиваційний, комунікативний і творчий.

У зв'язку з тим, що неможливо визначити структуру індивідуального стилю діяльності кожного педагога, що пов'язано із тим, що кожен учитель пропонує власний варіант визначення сутті стилю роботи, нами було розроблено типологію індивідуального стилю професійної діяльності сучасного вчителя гуманітарних дисциплін, яка характеризується комбінаторними варіантами його структурних компонентів: *стихийно-адаптивний, імітаційно-рольовий, ситуативно-модифікаційний, системно - моделюючий, інноваційно-пізнавальний та індивідуально-творчий*. Кожен стиль у підсумковому аналізі є функцією взаємодії визначених складових компонентів стилю, які в кожному окремому стильовому типі характеризуються різним рівнем прояву.

Ураховуючи той факт, що неможливо сформувати усталений стиль діяльності у студентів протягом фахової підготовки через відсутність достатнього педагогічного досвіду, нами було визначено педагогічні умови ефективного формування індивідуального стилю професійної діяльності майбутнього студента-дизайнера на етапі їхнього професійного навчання: оновлення змісту навчальної інформації знаннями основ стильової поведінки студента; стимулювання майбутнього студента-дизайнера до досягнення успіху у професійно-педагогічній діяльності; залучення майбутнього студента-дизайнера до прояву власного творчого потенціалу з метою створення оптимальної системи особистісних дій; забезпечення майбутнього студента-дизайнера системою варіативних креативних завдань у процесі педагогічної практики.

Список використаних джерел:

1. Климов Е.А. Индивидуальный стиль деятельности в зависимости от типологических свойств нервной системы / Е.А. Климов // – Казань, 1969.
2. Щукин М.Р. Учет особенностей самооценок при формировании типологически обусловленного индивидуального стиля трудовой деятельности / М.Р. Щукин // Проблемы интегрального исследования индивидуальности: сборник научных трудов. – Пермь, 1981. – С. 97-109.

3. Останина С. А. Творческий стиль художественно-эстетической деятельности: сущность и структура/ С. А. Останина // Молодой ученый. – 2012. – №2. – С. 283-286.
4. Чванова М.С., Филатова К.В. Формирование индивидуального стиля деятельности студента-дизайнера как психолого-педагогическая проблема. / М.С. Чванова, К.В. Филатова // Весник ТГУ, 2012 – Выпуск 3. Том 107 – С127-131.

Петренко О.М.,

кандидат мистецтвознавства, доцент
Миколаївського обласного інституту
післядипломної педагогічної освіти,
м. Миколаїв

БУДІВНИЧИЙ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ: ФЕНОМЕН ТВОРЧОЇ ПОСТАТІ О.А. ШПАЧИНСЬКОГО НА ТЕРЕНІ МУЗИЧНОЇ МИКОЛАЇВЩИНИ

Серед персоналій соціокультурного розвитку Миколаївщини вагоме місце посідає особистість Омеляна Артемовича Шпачинського – заслуженого працівника культури України, професора, лауреата премії В. Гнатюка «За збереження нематеріальної культурної спадщини», хорового диригента, педагога, фольклориста і композитора відомого в Україні та за її межами.

О.А. Шпачинський – музикант універсального складу, практик і теоретик, що володіє могутнім Логосом мелодії слова. «Видатним, славним майстром хорової справи в Україні» назвав Омеляна Артемовича художній керівник і диригент українського заслуженого академічного народного хору ім. Григорія Верьовки, герой України, академік А.Т. Авдієвський.

З Миколаївщиною пов'язана багатовекторна діяльність О.А. Шпачинського – одного із засновників народно-хорового руху на півдні України. Більш як чверть століття він здійснює художнє керівництво студентським народним хором імені Миколи Аркаса Миколаївської філії Київського національного університету культури і мистецтв. За цей час колектив став переможцем Всеукраїнських хорових конкурсів «Хортиця-91» (до 500-річчя запорізького козацтва, 1991 р.) та імені М. Д. Леонтовича (Київ, 1993 р.), лауреатом міжнародних фестивалів-конкурсів у Литві (1989) та Болгарії (2000), володарем Гран-Прі Всеукраїнських хорових конкурсів ім. П. Демуцького (Київ, 2010), «Сорочинський ярмарок-2010» та Всеросійського конкурсу козачої пісні «Станиця» (м. Волгоград, РФ, 2010 р.). Своє невичерпне творче натхнення й спрагу духовно-творчої діяльності О.А. Шпачинський реалізує в аматорському козацькому народному хорі «Веснянка» селища Тернівка (передмістя Миколаєва), який він створив у 1974 році, й до сьогодні є його